

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο τίμησε την επέτειο των 60 ετών από την άρση των αναθεμάτων

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) χοροστάτησε την Κυριακή, 7 Δεκεμβρίου 2025, στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, κατά τη Θεία Λειτουργία, στο τέλος της οποίας τελέστηκε Δοξολογία για την επέτειο των 60 ετών από την υπογραφή της άρσεως των Αναθεμάτων του 1054 από τους αιεσίμους Πάπα Ρώμης Παύλο Στ' και Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα.

Συγχοροστάτησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Χαλκηδόνος **κ. Εμμανουήλ**, Γέρων Δέρκων **κ. Απόστολος**, Γέρων Πριγκηποννήσων **κ. Δημήτριος**, Φιλαδελφείας **κ. Μελίτων**, Μυριοφύτου και Περιστάσεως **κ. Ειρηναίος**, Ικονίου **κ. Θεόληπτος**, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου **κ. Στέφανος**, Κυδωνιών **κ. Αθηναγόρας**, Σηλυβρίας **κ. Μάξιμος**

, Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου **κ. Ιερόθεος**, Προύσης **κ. Ιωακείμ** και Σελευκείας **κ. Θεόδωρος**.

Στην ομιλία του, αμέσως μετά, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην πρόσφατη επίσημη επίσκεψη του Πάπα Λέοντος ΙΔ' στην έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και στο κοινό τους προσκύνημα στη Νίκαια για την επέτειο των 1700 ετών από την Α' Οικουμενική Σύνοδο που πραγματοποιήθηκε εκεί το 325, και πρόσθεσε:

“Εν τω αὐτῷ πνεύματι, συνεργόμεθα ἐκ νέου σήμερον διὰ νὰ τιμήσωμεν καὶ νὰ εορτάσωμεν τὴν ἐξηκοστὴν ἐπέτειον τῆς ἀρσεως ἐκατέρωθεν τῶν ἀναθεμάτων τοῦ 1054 ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Πάπα Παύλου Στ' καὶ τοῦ αοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1965.

Εἰς περίοδον προιούσης πολώσεως εἰς ολόκληρον τὸν κόσμον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χριστιανικῆς οἰκουμένης, τὸ καίριον καὶ προφητικόν τούτο βῆμα πρὸς τὴν ἐνότητα εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης. Εἰς τὴν Κοινὴν Δήλωσιν αὐτῶν, ὁ Πάπας Παῦλος ζ' καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἀπηύθυναν μίαν αποφασιστικὴν καὶ εἰλικρινή πρόσκλησιν δι' ἓνα νέον τρόπον σχέσεως μεταξύ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν Ἐκκλησιῶν, οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει «προσβλητικῶν λόγων, ἀβασίμων κατηγοριῶν καὶ ἀξιοκατακρίτων χειρονομιῶν», ἀλλὰ «διὰ τῆς καθάρσεως τῶν καρδιῶν, τῆς αποδοκιμασίας τῶν ἱστορικῶν σφαλμάτων, ὡς καὶ διὰ τῆς αποφασιστικῆς θελήσεως τοῦ καταντήσαι εἰς τὴν κοινὴν κατανόησιν καὶ διατύπωσιν τῆς ἀποστολικῆς πίστεως καὶ τῶν αἰτημάτων

αυτής». Η αμοιβαία άρσις των αναθεμάτων του 1054 απετέλεσεν έμπρακτον σημείον και τεκμήριον αυτής της νέας αρχής, και έδωκε σημαντικήν ώθησιν εις τον διάλογον της αγάπης, εις τον οποίον προσετέθη ο αναγκαίος διάλογος της αληθείας διά της Μικτής Διεθνούς Επιτροπής Θεολογικού Διαλόγου.”

Σε άλλο σημείο της ομιλία του, ο Πατριάρχης αναφέρθηκε στον αείμνηστο Μητροπολίτη Γέροντα Περγάμου κυρό Ιωάννη, και υπογράμμισε τη σημασία συνέχισης του διαλόγου με στόχο την αποκατάσταση της ενότητας.

“Ο αείμνηστος θεολόγος και πρωτεργάτης της Μικτής Διεθνούς Επιτροπής Θεολογικού Διαλόγου αδελφός Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης (Ζηζιούλας), αντελαμβάνετο βαθύτατα την επιτακτικήν ανάγκην του αλληλοσεβασμού και της ανακαλύψεως του ενός υπό του άλλου· «Ανατολή, που είναι η Δύσις σου;» έγραφε· «Δύσις, που είναι η Ανατολή σου;». Δυστυχώς, σήμερα παρατηρούμεν αύξουσαν αδιαφορίαν περί της αναγκαιότητας του έργου ημών. Θελγόμεθα υπό της ιδέας της αυτοαπομονώσεως, της αμοιβαίας καχυποψίας και δυσπιστίας. Αλλά δεν επιτρέπεται να εγκαταλείψωμεν τον στόχον της ενότητας υπό την πίεσιν των δυνάμεων του εφησυχασμού ή του πειρασμού του φανατισμού. Οφείλομεν να γνωρίζωμεν τους κινδύνους τούτους και να εργαζώμεθα επιμελώς προς αποφυγήν των. Ως έγραφεν ο Μητροπολίτης Περγάμου, «το να εγκαταλείψωμεν την προσπάθειαν και να αφεθή η ατραπός εις τας ακανθώδεις βατώδεις αγριάδας, θα εσήμαινεν επιστροφήν εις το ηλλοτριωμένον παρελθόν». Ας μη επιτρέψωμεν εις τας ακάνθας αυτάς να αναπτυχθούν και να καταπνίξουν τον διάλογον. Εάν δεν

προφυλαχθώμεν, όχι μόνον δεν θα δυνηθώμεν να δρέψωμεν από κοινού καρπούς εις το μέλλον, αλλά θα διακυβεύσωμεν και τον πολύτιμον καρπόν ο οποίος ήδη παρήχθη υπό των σεπτών Προκατόχων ημών. Αντ' αυτού, ας καλλιεργήσωμεν συνειδητώς τον σεβασμόν, την τιμήν και, προ παντός, την αμοιβαίαν αγάπην, ώστε κάθε συνάντησις και επικοινωνία, μακρά ή σύντομος, φανερά ή κεκρυμμένη, να αποτελέση πηγήν ανταλλαγής πνευματικών δωρεών, κοινωνίας ζωής, και τοιουτρόπως συγκεκριμένον βήμα προς την ενότητα.” [**\[Διαβάστε εδώ το πλήρες κείμενο της Πατριαρχικής ομιλίας\]**](#)

Παρέστησαν οι Πανοσιολ. κ. Arnaud du Cheyron de Beamont, εκ προσώπου του Αποστολικού Νουντσίου στην Τουρκία, Προθιερέυς κ. Vartan Kirakos Kazanciyan, Τοποτηρητής της Αρμενο-Καθολικής Επαρχίας στην Τουρκία, και κ. Lucian Abalintoaiei, Γενικός Γραμματέας της Συνόδου των Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων στην Τουρκία.

Εκκλησιάστηκαν, επίσης, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αλικαρνασσοῦ κ. Αδριανός, Αραβισσοῦ κ. Κασσιανός και Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, ο Εξοχ. Πρέσβυς κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, οι Εντιμ. Γενικοί Πρόξενοι της Ουκρανίας Εντιμ. κ. Roman Nedilskyi, και της Μολδαβίας Εντιμ. κ. Sergiu Gurduza με τις συζύγους τους, κληρικοί και πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητῶν από το εξωτερικό.

Υπενθυμίζεται συναφώς, ότι κατά την 10η επέτειο από την άρση των αναθεμάτων, την 7η Δεκεμβρίου 1975, σε μία απρόσμενη κίνηση υψηλού συμβολισμού, ο μακαριστός Πάπας Παύλος ΣΤ΄ γονάτισε και ασπάσθηκε τους πόδας του επί κεφαλής της Πατριαρχικής αντιπροσωπείας που απεστάλη στο Βατικανό επί τη ευκαιρία των προγραμματισθεισών επετειακών εκδηλώσεων, αειμνήστου Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης Μελίτωνος, ο οποίος υπογράμμισε με έκδηλη έκπληξη και συγκίνηση ότι «μόνο ένας μεγάλος ή ένας άγιος» θα μπορούσε να προβεί σε αυτή τη χειρονομία.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

